

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Keer uw gelaat niet anders naar het verleden, dan om te leeren hoe gij de toekomst moet ontmoeten.

Melati van Java.

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen.

(Vervolg.)

De grootste straf voor hen, die in het begin opgestaan waren tegen den Zoon van God, die gekozen was om den Redder der wereld te zijn, was, dat zij geen stoffelijke lichamen op zich konden nemen. Zij hebben getracht zich dat voorrecht van anderen onwettelijk toe te eigenen door in de lichamen van anderen te wonen en zij zijn uitgeworpen geworden. Eens, toen zij uitgeworpen waren, wilden zij zoo graag in een lichaam huizen, dat zij zeiden: „Laat ons in het lichaam van een zwijn gaan.“ Dit was hun liever dan in 't geheel geen lichaam te bezitten. Wanneer het een straf voor hen is, moet het voor ons geweest zijn, en is het ook inderdaad, een heerlijke zegening naar de aarde te mogen komen en bezit te nemen van deze sterfelijke tabernakels.

Hereeniging van lichaam en geest.

Het is dus een zegen voor ons lichamen te bezitten na den dood, Er waren grenzen voor ons in ons voorbestaan. Wij konden niet werken en handelen zooals wij vandaag doen. Wij wisten alles van geestelijke dingen en geestelijke wetten, maar we waren niet bekend met stoffelijke dingen, zooals hier op 't oogenblik. Daarom werd ons een lichaam gegeven, opdat wij in aanraking zouden komen met geestelijke en stoffelijke dingen beide; wij zijn weliswaar min of meer beperkt in onze wetenschap omtrent geestelijke dingen, terwijl wij hier vertoeven, maar de blinden zijn om zoo te zeggen, naar beneden gelaten en het visioen van dat andere leven is voor ons gesloten, opdat wij onze aandacht geheel zullen concentreeren op dit leven en deszelfs doel zoolang wij in sterfelijke lichamen wonen. Hier zijn we nu, terwijl wij kennis opdoen van het stoffelijke; maar er komt een dag — en daarom moeten wij deze vleeschelijke lichamen hebben — er komt een dag, dat de geest en het lichaam in verheerlijkten toestand hereenigd zullen worden, dan zullen wij tegelijk met de geestelijke zaken en wetten, ook de stoffelijke dingen kennen en in staat zijn er mee te werken en te han-

delen. Door de vereeniging van deze twee, worden wij in staat gesteld in aanraking te komen met de scheppingen van onzen Hemelschen Vader en ervan te genieten.

Er zijn vele dingen die de geest graag zou willen, maar waartoe hij niet in staat is zonder het lichaam, evenals de ziel van een musicus vol van schoone melodieën kan zijn, die hij niet uiten kan, tenzij ge hem een instrument verschaft, een viool, stem, orgel of iets dergelijks. Dan kan hij uiting geven aan die heerlijke melodieën die zijn ziel doortrillen, en wij kunnen het hooren en voelen. We kunnen dus gevoelens, verlangens en begeerten hebben, die wij zonder het stoffelijk lichaam niet kunnen uitdrukken noch materialiseeren. Daarom is dit lichaam onmisbaar als een instrument om den geest ten volle tot uiting te brengen. Ook is de geest machtiger in een stoffelijk lichaam dan daarbuiten; het doet dan beter en nuttiger werk.

Electriciteit, loopend van den eenen bergtop naar den anderen, is machtig, dat is waar, maar zonder contrôle noch met het doel eenig werk tot stand te brengen. Neem dezelfde electriciteit, geef het een lichaam, de noodige bescherming, zend het door draad, dynamo of motor en zie, diezelfde verschrikkelijke macht is buigbaar en werkt voor de voltooiing van heerlijke doeleinden. Hetzelfde is waar van een andere kracht die we „stoom” noemen. Gij kunt het vinden stijgend boven de oppervlakte der aarde, zonder kracht of uitwerking: maar wanneer men het een lichaam geeft, een vorm, en men sluit het in een ketel en zendt het door de machine, zie, dan is 's werelds werk gedaan! Gij gaat van het eene einde van het vasteland naar het andere, en de wereldhandel gaat voort onder deze verschrikkelijke, getemde macht. Zoo zijn we dus bestemd om een lichaam te bezitten, een heerlijk instrument, waardoor de geest — vol kracht — zal kunnen werken, en zoo wij het hier op aarde noodig hebben, oneindig veel meer zullen wij het noodig hebben in den toekomstenden tijd. De Heer heeft ons geopenbaard, dat wij ons buitengewoon eenzaam en verlaten zullen gevoelen, wanneer wij uit het lichaam treden; dat wij niet verlangen zullen uitzien naar de opstanding, den terugkeer van een stoffelijk lichaam; wij zullen de scheiding van onze lichamen beschouwen als een gevangenschap. Het lichaam houdt ons niet gevangen, maar juist de afwezigheid en scheiding van dit lichaam zal ons een gevangenschap zijn. Wanneer wij dit aardsche leven vaarwel zeggen, zijn we van plan duizend dingen te doen, waartoe we niet in staat zijn, omdat we geen lichaam hebben. Dan zullen we weten, datgene wat we reeds wisten, vóórdat we op de aarde kwamen; dat we een lichaam noodig hadden; we zullen weten hoe heerlijk het is de zekerheid van de belofte te bezitten, dat we eens weer een stoffelijk lichaam zullen hebben, een werkelijk tastbaar lichaam dat eeuwig is, geheel verschillend van de sterfelijke lichamen en toch even tastbaar, even 'werkelijk' als deze. De Heer Jezus zeide, dat een geest geen vleesch en beenderen had, zooals hij. Hij had vleesch en beenderen, maar het was onsterfelijk vleesch en onsterfelijke beenderen, en wat Hem door de aderen vloeide was onsterfelijke geest en geen bloed. De kiemen des doods bestaan niet in het onsterfelijke of opgestane lichaam, en het gaat voort zich te

volmaken, zich opbouwend schooner en schitterender dan ooit te voren; en welk een vreugde te weten, dat er geen misvormde(?) geesten zijn. Er zijn geen ongezonde (zieke) geesten. Wat een verlichting te weten, dat al diegenen, die geestelijk beladen, onevenwichtig of stoffelijk beladen zijn, verlost zullen worden; de boeien zullen verbroken worden, en zij zullen voortkomen uit het graf, niet als oude mannen en vrouwen, gebogen en gerimpeld van ouderdom, maar in den bloei van 't leven, om eeuwig te leven in onsterfelijke jeugd. O, dat is heerlijk en wonderbaarlijk. Het is de belofte ons gegeven; een belofte die vervuld zal worden!

Zorgt voor den sterfelijken tabernakel.

We kwamen in deze wereld, wetende dat het moeite en verdriet betekende; wij wisten dat we dit lichaam zouden moeten verliezen en toch gingen we graag. We wisten dat de dood ons lot zou zijn. Wij weten dat het pand des doods op ieder levend wezen geplaatst was en dat het pand zou moeten ingelost worden. Niemand van ons verlangt er naar dit lichaam te verlaten, al zijn we ook oud of zwak. We hebben het lief, we hechten er aan, en terecht mogen wij, dat doen. Wij Heiligen der Laatste Dagen gelooven, dat wij dit lichaam goed moeten behandelen, dat wij het schoon en rein moeten houden; we moeten het niet beschouwen als iets dat toch weggeworpen moet worden en waar we geen zorg aan behoeven te besteden wanneer het oud en zwak geworden is. Het laatste kunnen wij niet verhelpen, maar we kunnen het frisch, helder en rein houden. Wij bouwen het op en geven het den vorm die het in de toekomst zal bezitten. Wij vinden het in een nog ongevormden staat. Wij kunnen er van maken wat wij willen, evenals de pottenbakker de klei vormt tot een schoon ornament of vat. Het is niet moeilijk zulks te doen; maar wanneer de klei eenmaal gevormd en hard is, en het leven verspild, is het moeilijk den vorm te veranderen wanneer het het vastgestelde doel nadert. Wanneer we eenmaal aan het einde van ons leven komen is het moeilijk gewoonten af te leeren; gewoonten en manieren die we eenmaal aangenomen hebben, zekere dingen waar we aan gehecht zijn en die we niet zoo plotseling kunnen loslaten.

Ik wil tot u zeggen, broeders en zusters, dat de dood onze gewoonten niet weg zal nemen. We zullen ons onder den invloed van dezelfde neigingen bevinden, als hier op aarde; en slechts door hetzelfde proces, dat wij hier doormaken, kunnen wij die dingen verdrijven, die in ons leven niet wenschelijk zijn: zoodat wij in staat zullen zijn in de toekomstige wereld deze dingen te kunnen missen. Al onze gevoelens zullen daar in geconcentreerd zijn; onze verlangens, onze aandoeningen en impulsies zullen sneller en heviger zijn. We zullen dan bemerken, dat er nooit een tijd geweest is of komen zal, gelijk deze, waarin wij leven, om boete te doen en ons zelf verantwoordelijk te maken in het vleesch, naar de wet van God; opdat wij, wanneer wij onze lichamen neerleggen, — van de aarde de teruggave kunnen eischen van datgene wat wij neergelegd hebben. En wanneer datgene wat wij afgelegd hebben, de celestiale wet gehouden heeft, zal het door celestiale macht aangeraakt en een celestiaal lichaam worden. Wat is het verschil tusschen een celestiaat,

terrestiaal en een telestiaal lichaam? Er is verschil! Zooals de Heer gezegd heeft is er een telestiaal lichaam dat verschilt van terrestriale of celestiale lichamen. Zelfs weefsels en vezels verschillen. De elementen waaruit het celestiale lichaam is samengesteld, zijn zuiverder en meer veredeld. Het kan verblijven met vreugde en geluk, in een staat, waar het terrestriale of telestiale lichaam zich niet in kan verheugen en waar het geen vrede en rust zou vinden.

De aarde zal verheerlijkt worden!

We spraken niet alleen over de opstanding van het lichaam, maar ook over de opstanding van de aarde zelf, want deze aarde is geschapen door den Heer Jezus de Christus. Johannes leerde dit duidelijk, maar het is in zijn volheid aan de Heiligen der Laatste Dagen geopenbaard geworden, dat onze Verlosser, onder toezicht van zijn Vader; de elementen organiseerde waaruit de aarde is samengesteld. Hij bouwde haar op; vormde haar en stierf, om haar zoowel als de menschen te verlossen. Dan zal zij aan het doel beantwoorden waarvoor zij geschapen is, wanneer al de kinderen van onzen Vader geboren zijn — en hun aantal is dezelfde gebleven vanaf den dag, dat de eerste kinderen op de aarde kwamen. Dit aantal blijft constant. Zij wachten, nacht en dag in de nabijheid van den troon onzes Vaders, op het voorrecht dat wij genieten om hier te komen; en ten laatste zal dat voorrecht verleend worden. Wanneer zij allen geboren zijn, zullen er geen sterfelijke kinderen meer op deze aarde geboren worden. Hoe zal hier de geboorte tot stilstand komen? Ik weet het niet; de Heer heeft het niet geopenbaard. Ik weet hoe hij zekere diersoorten tot een einde gebracht heeft, dat uitgestorven was: door een vermindering in geboorte van vrouwelijke dieren, zóólang tot er geen meer geboren werden, zoodat het ras spoedig uitstierf. Dit is evenwel in Vader's hand; maar de dag zal komen, dat er geen menschen meer geboren zullen worden. Wat zal er dan gebeuren? De aarde, aan het doel beantwoord hebbende, waarvoor zij was geschapen, zal door den smeltkroes gaan en de groote Meester-scheikundige, de Heer Jezus Christus, zal haar zuiveren en haar asch zal vernietigd worden en zie! er zal een nieuwen hemel en een nieuwe aarde uit voortkomen. De aarde zal verheerlijkt en celestiaal worden; zij zal haar eigen licht uitzenden, gelijk gindsche zon, die een hemelsche bol is; millioenen van deze celestiale werelden kunnen wij in het heelal zien, waarop Vader's kinderen in alle graden van ontwikkeling wonen. Zooals de profeet zeide, zal de aarde verlost worden, celestiaal en geheiligd. Zij zal bij dag geen zon noodig hebben, noch maan of sterren des nachts, omdat zij haar eigen licht zal uitstralen. Zij zal een verheerlijkte, celestiale wereld zijn, en zij die de celestiale heerlijkheid zullen bereiken, die de volheid van het evangelie van Jezus Christus geleefd hebben, zullen in deze celestiale wereld wonen.

De heiligen der laatste dagen zijn niet in twijfel omtrent de plaats waar zij zullen komen. Wij weten, dat wij, wanneer wij het waardig zijn, op deze verlost en verheerlijkte wereld zullen leven. Nu, ge zult wel denken, wanneer zij iets van de zon weg heeft, zal het een aardig warm plekje zijn: want toen we nog schoolkinderen waren zeiden we altijd:

wanneer een ijsberg van een mijl in 't vierkant plotseling op de zoul zou vallen, zou hij in een oogenblik smelten. Ja, maar wanneer wij een lichaam hadden juist geschikt voor die omstandigheden, zou het een groot verschil maken. Visschen leven in het water en zijn daar zeer op hun gemak, maar niet wanneer zij daarbuiten zijn. Wij leven zeer gemakkelijk in de lucht, maar zouden het in het water niet zoo prettig vinden. Wanneer we dus een lichaam bezitten, geschikt om te leven te-midde van eeuwig vuur, zal het voor ons zijn gelijk een heerlijken Juni-dag en volkomen aangenaam; maar wanneer we een lichaam hebben dat op dien toestand niet berekend is, zal het verschil groot zijn. Het lichaam zal dus moeten wonen in diè sfeer en ruimte, waar het volgens de wet die het geleefd heeft, zal behooren. Wanneer het niet in staat is geweest de celestiale wet na te komen, zal het voortkomen in een terrestiale of telestiale wereld.

Waar dat zal zijn, heeft de Heer ons niet nauwkeurig meegedeeld; noch weten wij of het op een andere planeet zal zijn. Het is heerlijk en schoon in de terrestiale wereld, zelfs in de telestiale wereld, waar Gods heerlijkheid zal regeeren, want zij zijn de koninkrijken van onzen Vader en Zijn Zoon heerscht over hen — maar, hoè grootsch en schoon zij ook mogen zijn, toch zullen zij die daar wonen, berouw gevoelen, dat zij niet waardig genoeg geleefd hebben om hun deel van de celestiale wereld te beërven. Hoe wondervol is het, dat wij allen het voorrecht van onzen Vader gekregen hebben, hier als koninklijke erfgenamen geboren te worden. Maar veronderstel, dat we onszelven terugvinden in het terrestiale of telestiale koninkrijk. Want ik zeg u, Heiligen der Laatste Dagen — het is ons geopenbaard geworden — dat, al zijn wij gedoopt en ledeu van deze kerk, wij niet voort zullen komen in het celestiale koninkrijk van God, tenzij wij Zijn geboden onderhouden. Want er zullen er velen zijn die goed beginnen, maar die nooit de celestiale heerlijkheid zullen bereiken. Wanneer wij in een terrestiale of telestiale wereld zijn en opkijken naar de heerlijke plaats, waarvan wij hadden kunnen genieten, o, dan zullen we spijt en verdriet hebben; we zullen zeggen: „Ja, ik was daar geboren, een koninklijke erfgenaam, maar ik verloor mijn geboorterecht; ik heb het verkocht voor minder dan een schotel linzen.” Dan zullen we gevoelen de kracht van de woorden van den dichter die zaidé:

„Van alle woorden op aarde, doen diè het meeste pijn,
Die ons doen gevoelen: „Het zou hebben kunnen zijn!”

(Slot volgt.)

De Morgenster der Nederlandsche Zending.

*Geschreven voor „De Ster” en „De Utah-Nederlander” op verzoek der
Nederlandsche Zendingen Vereeniging.*

(Aanteekening: Dezen zomer is het 60 jaar geleden dat de eerste naar Holland gezonden zendingen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te Rotterdam aankwamen. Nu het Halve-Eeuwjaar (1911) onopgemerkt voorbij-

ging, hebben de ex-zendingen in Utah besloten in dit — het zestigste — jaar die heugelijke gebeurtenis feestelijk te herdenken. 1921 is daarom een jubeljaar, en de jaarlijksche Hollanders-Conferentie te Ogden — doorgaans in Juni — zal dit jaar het karakter van een jubeldag dragen. In verband hiermede zullen er enkele geschiedenis-schetsen verschijnen in „De Ster” en in „De Utah-Nederlander”. Dit is de eerste schets — een inleiding.)

„Wachter, is de dag nog ver?
 't Schemert over bosch en velden;
 't Vriendlijk licht der morgenster
 Schijnt de komst der zon te melden.”

Vervolgbl. Ev. Gez.

Is het eigenlijke zendingswerk in Nederland pas begonnen in het jaar 1861, reeds lang van te voren, in 1841 al, vindt men de eerste sporen van het „Mormonisme”. Ouderling Orson Hyde, een der Twaalven, op weg naar Palestina, is op zijn doortocht de voorbode van het naderend licht, de Morgenster der Zending. Zijn bijzondere zendingstaak is het toewijden van het Heilige Land voor de toevergadering der Joden, en derhalve begeeft hij zich in verschillende Europeesche steden tot den plaatselijken opperrabbijn. In een brief aan den Profeet Joseph Smith, gedateerd 17 Juli 1841, meldt onze Kanaänganger onder anderen zijn bezoek aan Holland. In Rotterdam en Amsterdam richt hij een schrijven tot de daar wonende Israëlieten. Hij is van plan een werk van zijne hand het licht te doen zien in het Duitsch („Ik heb een boek geschreven”, zegt hij, „om in de Duitsche taal uitgegeven te worden, waarin ik onze leer en beginselen, zoo duidelijk en zoo beknopt als ik maar kon, uiteengezet heb”) doch zijn geschrift tot de Joden schijnt hiervan te verschillen en ook in het Hollandsch overgezet te zijn. Maar geven wij Ouderling Hyde zelf het woord:

„Op den twintigsten Juni j.l. vertrok ik van Londen naar Rotterdam, in Holland. ****Hier bezocht ik den Hebreuwschen rabbijn en stelde hem zekere vragen, doch daar hij geen woord Engelsch verstond, was het moeilijk voor mij met hem in bijzonderheden te treden. Ik vroeg hem echter, of hij verwachtte dat zijn Messias rechtstreeks uit den hemel zou komen of uit eene vrouw geboren worden. Hij antwoordde, dat hij verwachtte, dat de Messias geboren zou worden uit eene vrouw van het zaad en het geslacht Davids.

„Wanneer ziet u deze gebeurtenis tegemoet?”

Antwoord: „Wij hebben er reeds lang naar uitgezien en leven nu in gestadige afwachting van Zijne komst.”

„Geloof u in de herstelling uwer natie in het land uwer vaders, het land der belofte genaamd?”

„Wij hopen dat dit zoo zijn zal”, was het antwoord. Toen ging hij voort: „Wij gelooven dat vele Joden naar Jeruzalem terugkeeren zullen en de stad herbouwen — een tempel oprichten tot den naam des Allerhoogsten, en onze oude eeredienst herstellen. Jeruzalem zal de hoofdstad onzer natie zijn: het middenpunt onzer unie en de standaard en banier

van ons nationaal bestaan. Maar wij gelooven niet dat al de Joden, daarheen zullen gaan, want de plaats is niet groot genoeg om hen te bevatten. Zij vergaderen daar nu," vervolgde hij.

„Ik vertelde hem, dat ik een schrijven opgesteld had, tot de Hebreëu gericht, en op het punt stond het in zijn eigen taal (Hollandsch) uit te geven, en als het gedrukt was, hem een exemplaar zou doen toekomen. Hij bedankte mij voor dit blijk van hoogachting en ik nam afscheid. Weldra kreeg ik vijfhonderd exemplaren van het schrijven van de pers en bestelde er één ten huize van den Rabbijn. Hij was echter afwezig, zoodat ik hem niet ontmoette.

„Na hier zoowat een week vertoefd te hebben, nam ik de diligence naar Amsterdam. ****Ik kwam door een heel mooie stad, Den Haag genaamd, de residentie van den Koning van Holland. In geen ander land heb ik iets gezien dat met de prachtige parken en schilderachtige tafereelen in en om Den Haag overeenkwam.

„In Amsterdam vertoefde ik slechts één nacht en gedeeltelijk twee dagen. Ik trachtte den Opperrabbijn aldaar te bezoeken, maar hij was afwezig. Ik liet te zijnen huize een groot aantal exemplaren van het geschrift voor hem en zijn volk achter, en nam de diligence naar Arnhem aan den Rijn. Vandaar vertrok ik denzelfden avond naar Mainz."

Ouderling Hyde's bizondere, tot de Joden gerichte boodschap wordt opgehelderd in zijn brief aan den Londenschen Rabbijn Hirschel. Laatstgenoemde was juist door een ernstig ongeluk getroffen, waarom hij geen bezoekers ontvangen kon en Ouderling Hyde zich schriftelijk tot hem wendde. Een jonge dienstknecht Gods, zoo schrijft hij, had ongeveer negen jaren voor dien tijd deze merkwaardige woorden op zijn (Orson Hyde's) hoofd uitgesproken :

„Te bestemder tijd zult gij naar Jeruzalem gaan, het land uwer vaders, en den huize Israëls een wachter zijn; en door uwe hand zal de Allerhoogste een groot werk doen, hetwelk den weg bereiden zal voor — en grootelijks vergemakkelijken het toevergaderen van dat volk."

„Vele andere bijzonderheden werden mij toentertijd door hem verteld, welke ik niet in dezen brief schrijf", gaat Ouderling Hyde voort. „Maar er is genoeg geschreven om aan te toonen, dat goddelijke aanstelling beweerd wordt als de hoofdoorzaak die mij uit eene toegenegen familie en vriendenkring voortgezonden heeft, zoowel als uit het land mijner geboorte. *****In het begin van Maart 1840 begaf ik mij als gewoon naar bed en terwijl ik peinsde en dacht over het veld mijner toekomstige werkzaamheden, opende zich een visioen des Heeren, als lichtwolken, voor mijn gezicht (zie Joël 11 : 28). De steden Londen, Amsterdam, Konstantinopel en Jeruzalem verschenen in opvolging voor mij, en de Geest zeide tot mij: „*Hier zijn velen der kinderen van Abraham, die ik vergaderen wil tot het land dat ik aan hunne vaders gaf; en hier ligt ook uw arbeidsveld. *****Ga tot de steden die u getoond zijn en spreek (des Heeren woord) tot Juda. *****Laat uwe waarschuwendende stem gehoord worden onder de Volkeren op uwe doorreis. En vraag hun in Mijnen naam om hulp en om bijstand. Voor u*

doet het er niet toe of het weinig zij of veel, maar Mij komt het toe, gunst te bewijzen den genen die u gunst bewijzen." (Ik cursifeer. K.)

De briefschrijver besluit met de volgende woorden: „Let wel, dat ik zeer duidelijk geschreven heb over deze punten. *****De tijd is angebroken, dat de dag-ster uwer vrijheid alreeds de donkere en sombere wolken, die u gescheiden hebben van de gunst van uwen God, begint te verdrijven. Eerlang zal tot u gezegd worden: „Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op.”

„De morgen daagt, de nacht verdwijnt,
Zie hoe zich Zions vaan ontwond!
Een glorierijke dag verschijnt
Vol majesteit op 't wereldronde!

Der volkren volheid vangt nu aan,
En Ísrels heil is voor de deur;
Zie, Juda's nakroost, zonde-ontdaan,
Brengt Kanaän tot vroeger fleur.”

„Daarom, o gij kinderen des verbonds, bekeert u van al uwe afkeeringen, en begint, als in de dagen van ouds, u te wenden tot den Heere uwen God" (*History of the Church, Vol. IV, Blz. 375-378*).

Is deze prediking, wat Holland aangaat, heel karig en oogenschijnlijk zonder uitwerking, 't is het allereerste stootje van de komende beweging. De dichter zegt:

„Onmidd'lijk nut sticht niemand. Meestal gaat
Het langs een weg, die zich niet nagaan laat.
't Zaad kiemt in 't donker, wordt gevoed, gesterkt,
En breidt zijn wortels uit, eer 't iemand merkt.”

Het duurt geruimen tijd voordat andere heilboden voet aan land zetten. Daarover in een volgend artikel.

FRANK I. KOOYMAN.

President Grant wordt geprezen als verdediger der Joden.

OGDEN, 22 April. — „Lang leve Heber J. Grant. Het volk dat hij leidt, zullen de leiders zijn en de banierdraggers van „waar" Christendom en broederlijke liefde." Aldus sprak E. Rosenberg van deze stad, ten bate der Joden van Ogden in waardeering over de opmerkingen, door president Grant gemaakt op de laatst gehouden generale conferentie der Kerk, om de rechtmatige houding der Joden te achten.

Mr. Rosenberg zeide: „De gevoelens van President Grant tot het Joodsche volk, zijn oprechte uiting en redelijke opmerkingen zullen altijd herinnerd worden en schitterend schijnen in Israëls geschiedenis en onder de goede namen van de verdedigers van mijn volk. Als ik denk aan de woorden van den president van de „Mormonen"-kerk, ben ik overtuigd, dat het werk van den grooten man van Israëel, niet tevergeefs was.”

„Deseret News”.

DE STER.

Nederlandach Orgaan van de Helligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
O. BRAINICH.

Batavier II in Zee.

Eindelijk ook onze tijd gekomen. Den tijd waarraar ieder, men mag wel zeggen, reikhalzend uitziat. Men doet dat in den regel, wanneer de zaken zoo staan, dat men in hoop en vrees leeft voor het verkrijgen van een visum, en wanneer men die dan heeft verkregen, denkt men alreeds klaar te zijn. Het is goed dat we niet alles weten of gevoelen alvorens de tijd daar is. Het vertrek is anders dan men wel meent, wanneer het schip zijn ankerplaats verlaat, dan beginnen we te gevoelen wat het wil zeggen vrienden achter te laten. Men houdt zich goed, zoo betaamt het een man, doch men gevoelt wel eens een beetje kriebeling in de keel en de spieren trekken een beetje samen en het oog doet soms wat raar, alsof het lijkt of de wind er een stofje in gewaaid heeft, en als men dan iemand anders aanziet, gevoelt men zich in een's klein en alles vermant zich.

Aan den oever afscheid genomen van onze beste vrienden — vriend(en)(innen) — die altijd ons beste wilden, die met ons leden als ons iets hinderde, die vreugde hadden, wanneer wij het hadden; die alles veil hadden voor ons en ons het beste voorzetten, wanneer we hen slechts de eer gunden te komen, — gevoelden we ons, o zoo klein, zoo hulpbehoevend en zouden haast begeeren te blijven, doch dan weer een andere gedachte, die toekomst, die daar in dien nevel ligt.

We laten alles wat ons dierbaar is in dat kleine landje. Alles wat ons zooveel beloofd heeft, waar we de dagen van onze vreugdevolle jeugd doorbrachten, waar we ook de echte liefdesbanden gevoeld hebben, die ons deden gevoelen, wat in dit leven noodig is om het de moeite waard te maken, dit leven tot een goed eind te volbrengen en lief te hebben. De zaak die het leven zoet maakt, de ware zaak van het bestaan van het heelal. Is er een beter woord en uitdrukking dan „God is liefde”, om daarmede te kennen te geven, dat de werelden zijn en blijven door die kracht? Onmogelijk bestaan zonder die, zonder dat.

Het is moeilijk om met besef dezer dingen afscheid te nemen. Is er soms moeilijker iets? Doch, alweer die nevelachtige toekomst doet ons het mogelijk maken.

Welaan dan, dierbaren, allen die ik gekend heb, en die ik ken door het Evangelie, wat ben ik u veel verschuldigd, ik gevoel het nu meer dan ooit, ik wist niet dat ik zooveel vrienden had, die mij lief hebben en die ik wederkeurig lief heb, welaan dan zeg ik, vaarwel! Voor hoe lang? Een tot wederzien is onze hoop. Nimmer zouden we willen u niet weer te zien en toch God is ons zeer gunstig als we dat mogen onder vinden. Er zijn er, die een leeftijd hebben bereikt, dat het haast onmogelijk schijnt hen weer te zien. Daar is bijvoorbeeld zuster van Erht,

die goeie oude ziel, ik kon niet weggaan zonder haar goeden dag te zeggen, — 'k houd veel van oude menschen en kleine kinderen, hoewel ook van leeftijd daartusschen, ja waarom zou ik niet van allen houden, — zal het haar vergund zijn nog te leven als ik wederkom, daar is mijn

geliefde moeder, — 'k had haar eerst moeten noemen, doch 'k wil niet egoistisch zijn — zij is ook haast zeventig en er zijn o zooveel anderen, jong en oud, waar de kansen klein of wel groot voor zijn, hoe men het ook noemen wil. Onze bede is dan ook in die richting, God is degene die het in Zijne handen houdt, die het weet, die doet, slechts wat goed voor Zijne kinderen is. Zijn Naam zij dan geprezen, halleluja, loof den Heer, want Hij is goed.

Onze dankbaarheid is groot voor alles wat wij hebben genoten, bij leden, bij vrienden, ja bij allen waar we maar kennis mee hebben mogen maken, boven alles dank aan Hem, die dan ook in dezen weder de schepper van dat geluk was, de ontelbare zegeningen ondervonden, zijn nimmer ten volle te vergoeden, schuld op schuld wordt ons daardoor opgestapeld.

De zendingstijd is, achteraf beschouwd, heerlijker nog dan toen we actief waren. Door de moeiten en beslommeringen merkten we soms niet op. Nu bemerk ik dan ook pas, hoe ik vrienden verworven heb, en zeg

zoo juist tot broeder Roothoff, het meeste succes is juist, doordat ik nimmer met mijn werk tevreden was, ik meende altijd minder te zijn dan anderen, die vóór mij geweest waren, die ik beschouwde mannen te zijn, die bekwaamheden hadden waartegen ik niet kon competeeren. 'k Acht hen nog steeds hoog. 'n Vriendelijke gedachte aan een ander is zoo goed. Zou men ooit een hemel hebben als er geen vriendelijke gedachte aan den een of ander of meer personen gehecht kon worden? „De Ster”, 'k was slechts kort haar redacteur, heeft schijnbaar een goeden tijd gehad, te rekenen naar de gezegden der lezers(essen). Ze zal haar glans behouden. Ook broeder Brainich is het wel toevertrouwd en de hulp des Heeren is dan ook de gewenschte hulp daarin, en wij vreezen niet dat ook hem dat niet wordt onthouden.

We zitten thans in volle zee en hoorden reeds enkelen den tol betalen, waarvan wij gelukkig geen last nog hebben. Het weer is te prachtig om die zwakheden toe te laten.

Wel broeders en zusters en vrienden, God zegene u allen, met Zijnen onmisbaren zegen en he'pe u Zijn weg te blijven bewandelen, want een andere weg is er niet die tot zaligheid leiden kan. Volhardt in het geloof, ziet toe, dat niemand uwe kroon ontroove en houdt af van de drekgoden dezer wereld, opdat wanneer Hij komt, de engel der verwoesting u niet zal slaan.

Een woord van dank nog aan al de zendingen, waarmede wij zoo'n heerlijken tijd mochten hebben en in het bijzonder aan broeder Dalebout, waarmede ik de kamer voor tien maanden heb mogen deelen en President Lillywhite en zijn vrouw, die als waarachtige vrienden en leiders in de zending ons steeds hebben doen gevoelen, dat er bij hen steeds een warme plaats in hunne harten voor de zendingen gevonden werd. Zij allen deden ons gevoelen, dat we feitelijk broeders van eenzelfde huis waren, kinderen van dezelfde ouders, zonen van den Alvader.

Allen dan een hartelijk vaarwel toegeroepen met een sterke hoop van een aangenaam wederzien.

De boot stoomt verder en zal ons spoedig op de plaats onzer eerste bestemming brengen. Moge het leven voor u allen gaan als deze voor-spoedige bootreis.

Uw broeder in het Evangelie van Jezus Christus,

W. WOLTJER.

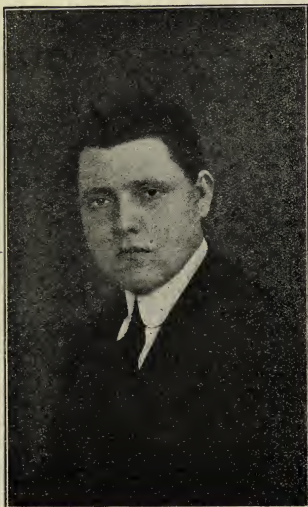
Groet aan de leden.

Londen, 12 Mei 1921.

Geliefde Broeders en Zusters,

Voor mijn vertrek had ik u allen gaarne de hand gedrukt, maar daar dat onmogelijk was, wil ik u allen door middel van „De Ster” een hartelijk „vaarwel” toeroepen. Veel heb ik genoten tijdens mijn zending, ook veel vaders en moeders en vrienden gevonden en het was zeer hard voor mij hen te verlaten. Doch daar wij weten voor welk doel wij gaan, wordt dat scheiden gemakkelijker. Nu, ik ben dankbaar tot God voor de vele zegeningen van Hem verkregen en ik gevoel, dat Hij al Zijn kinderen zal zegenen, indien deze gehoorzaam zijn aan Zijn geboden.

Dat ook gij allen door Hem gezegend moogt worden en wij elkander spoedig mogen ontmoeten in Zion, is de bede van

Uw broeder in Christus,

JOHN J. ROTHOFF.

Prediking tot de geesten in de gevangenis.

Door President BRIGHAN YOUNG.

Jezus had een werk op de aarde te doen. Hij volbracht Zijn zending en werd om Zijn getuigenis verslagen. Zoo is het geweest met elken man, die voor-verordineerd was om een zekere gewichtige zending te volbrengen. Joseph Smit zeide terecht: „Geen macht kan mijn leven nemen, tenzij mijn werk gedaan is.” Al de machten van aarde en hel konden zijn leven niet nemen, totdat hij voltooid had het werk, dat de Vader hem gegeven had te doen; totdat dat gedaan was, moest hij leven. Toen hij stierf had hij een zending in de geestenwereld, evenals Jezus had. Jezus was de eerste man, die ooit naar de geesten in de gevangenis ging om te

prediken, houdende de sleutelen van het Evangelie tot zaligheid tot hen. Deze sleutelen waren Hem ter hand gesteld op den dag en het uur, dat Hij naar de geestenwereld ging en hiermede opende Hij de deur tot zaligheid voor de geesten in de gevangenis.

Vergelijk die inwoners op de aarde die het Evangelie hebben gehoord in onze dagen met de millioenen die het nooit gehoord hebben en gij zult terstond afleiden, zooals ik doe, dat er een machtig werk in de geestenwereld is te volbrengen. Joseph is daar nog niet door gegaan. Wanneer hij zijn zending in de geestenwereld eindigt, zal hij opstaan, maar hij heeft daar nog niet gedaan. Overweeg de millioenen en millioenen menschen die leden en stierven zonder het Evangelie op aarde gehoord te hebben. Zij waren niet voorbereid voor celestiale glorie, en er was geen macht die hen kon voorbereiden zonder de sleutelen van dit priesterschap.

Zij moesten naar de gevangenis gaan, beiden Heiligen en zondaren. De goeden en slechten, de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen moesten naar de gevangenis gaan, of paradijs, en Jezus ging en opende de deur tot zaligheid voor hen. En, tenzij zij de sleutel tot zaligheid verloren hebben wegens overtreding, zooals het gebeurde op deze aarde, geesten bekleed met het priesterschap hebben hen bediend van dien dag tot dezen.

En indien zij de sleutelen door overtreding verliezen, iemand, die in het vleesch geweest is, Joseph bijvoorbeeld, moet die sleutelen tot hen terug brengen en hij roept den een na den ander tot zijn hulp, als de Heere ziet, dat hij hulp noodig heeft. Hij is daar lettend op de zaken van zijn zending, en indien zij de sleutelen van het priesterschap verloren in de geestenwereld, zooals zij voorheen deden op aarde, Joseph heeft die sleutelen tot de geesten in de gevangenis hersteld, zoodat wij die nu op aarde leven, in den dag van heil en verlossing van het huis Israëls en het huis Esau's, voort mogen gaan en bedienen voor allen die stierven zonder het Evangelie en de kennis van God.

Allen die geleefd hebben of zullen leven op deze aarde, zullen het voorrecht hebben het Evangelie te ontvangen. Zij zullen apostelen, profeten en leeraars hebben, zooals wij hier, om hen in de wegen van waarheid en gerechtigheid te leiden en tot God terug te brengen.

Allen zullen een gelegenheid hebben om te komen tot zaligheid en het eeuwige leven. Wat denkt gij van dit Evangelie? Niemand zal de gelegenheid ontzegd worden om het te bezitten. Waar is er een secte die u iets kan vertellen over de kracht van het Evangelie? Wanneer gij deze tabernakel aflegt, waar gaat gij dan heen? Naar de geestenwereld. Gaat gij in Abraham's schoot? Neen, noch ergens dichtbij, maar in de geestenwereld. Waar is de geestenwereld? Zij is juist hier. Gaan de goede en de kwade geesten tezamen? Ja! Bewonen zij beiden één koninkrijk? Ja! Gaan zij naar de zon? Neen! Gaan zij buiten de grenzen van deze georganiseerde wereld? Zij zijn op deze aarde voortgebracht met het bepaalde doel om haar in alle eeuwigheid te bewonen. Waar anders gaat gij heen? Nergens anders, behalve als u mocht toegestaan worden.

De geest van Joseph, ik verzeker u, is nauw verbonden aan de Heiligen der Laatste Dagen; is werkzaam in het prediken tot de geesten in de gevangenis predikend den natiën der aarde den weg der verlossing,

diegenen die in duisternis leefden vóór de inleiding van het Evangelie door hemzel! in deze dagen. Hij heeft op 't oogenblik evenveel werk te doen als ik.

Iedere goede heilige, is in de geestenwereld even werkzaam als gij en ik hier zijn. Zij kunnen ons zien, maar wij kunnen hen niet zien, tenzij onze oogen geopend worden. Wat doen zij daar? Zij prediken, prediken al den tijd en zetten ons aan om te haasten met het bouwen van tefn-pelen. Zij haasten zich om gereed te zijn op den tijd, dat wij gereed zijn, en wij haasten ons om gereed te zijn op den tijd, dat onze oudste Broeder gereed is.

Wanneer de geloovige ouderlingen, dit priesterschap houdend, naar de geestenwereld gaan, nemen zij met zich dezelfde macht en priesterschap, dat zij hadden, terwijl zij vertoefden in sterfelijkheid. Zij hebben de overwinning hier verkregen over de macht van den vijand, bijgevolg wanneer zij deze wereld verlaten, hebben zij volmaakte contróle over die kwade geesten, en zij kunnen niet door Satan geslagen worden. Maar zolang als zij in het vleesch leven, geen wezen van deze aarde van het nageslacht van Adam, kan vrij zijn van de macht van den duivel. Geesten zijn zeer vertrouwelijk met elkaar. Zij wandelen, converseeren en hebben hunne vergaderingen; en de geesten van goede menschen zooals Joseph, en de ouderlingen, die deze kerk op aarde verlieten om te werken in een andere sfeer, verzamelen al hunne macht en gaan van plaats tot plaats, predikende het Evangelie, en Joseph bestuurt hen, zeggende: „Gaat heen, mijn broederen en indien iemand uw weg afsluit, gaat en gebiedt hen uiteen te gaan. Gij hebt het priesterschap en kunt hen verdrijven, maar indien een van hen het Evangelie wenscht te hooren, predikt het hun.”

Kunnen zij hen doopen? Neen. Wat kunnen zij doen? Zij kunnen het Evangelie prediken, en wanneer wij de gelegenheid hebben om Zion op te bouwen, dan zal de tijd komen voor Heilanden om te komen op den berg Zions. Sommigen van hen, die niet in sterfelijkheid zijn, zullen komen en zeggen: „Hier zijn duizend namen; ik verzoek u te bedienen in dezen tempel, en wanneer gij met hen door gegaan zijt, wil ik u een andere duizend geven;” en de ouderlingen van Israël en hunne vrouwen zullen gaan en nemen de plaats in voor hunne voorvaderen, de mannen voor de mannen en de vrouwen voor de vrouwen.

The contributor.

China gezegend voor de verkondiging van het Evangelie.

Een belangrijke bereiking voor alle Heiligen der Laatste Dagen had den 9en Januari 1921 te Peking plaats. Op dezen datum heeft Ouderling David O. Mc Kay, van den Raad der Twaalven, het Chineesche Rijk voor de verkondiging van het Evangelie gezegend. Een handeling die bestemd is, om het leven van honderden van millioenen van menschen te beïnvloeden, is hiermede voltrokken. Ouderling Hugh J. Cannon, die ouderling Mc Kay vergezelde, beschrijft in een brief aan de „Deseret News” deze gewichtige gebeurtenis. Nadat zij in een kleine plaats, om-

heid door cypressen, midden in de millioenenstad Peking, op zeldzame wijze een rustig oord gevonden hadden, waar zij geheel alleen waren en waar de Geest zich bekend maakte in de woorden: „dit is de plaats”, werd een gebed uitgesproken en het land toegewijd voor het verheven doel van hun bezoek. Toen zegende ouderling David O. Mc Kay en wijdde, met de volmacht des Heiligen Apostelschaps, het Chineesche Rijk voor de prediking van het Evangelie van Jezus Christus, opdat de autoriteiten van de Kerk van Jezus Christus, zendingen daarheen kunnen zenden: wanneer het hun raadzaam toeschijnt. Nooit heeft zich de macht zijner roeping bij David O. Mc. Kay duidelijker geopenabard als in dit plechtig uur. Hij zegende het land en het nog in geestelijke donkerheid gehulde volk. Hij bad, dat hongersnood en pestilentiën mochten tegen gehouden worden en dat het volk een goede, duurzame regeering mocht verkrijgen hetzij uit eigen kracht of met behulp van een vreemde Macht; dat ongelooft en dwaling, dat honderden jaren lang het volk in hun ban gehouden heeft, mocht ophouden, en de waarheid plaats mocht vinden. Hij bad den Heere in dit land groothartige intelligente mannen en vrouwen te zenden, aangedaan met de gave van onderscheiding der geesten en met de gave om het Chineesche karakter te verstaan, zoodat in de zielen dezer menschen een waardeering voor het *heerlijke Evangelie mocht wakker geroepen worden*. Het was een gebed en een zegening, welke in den Hemel erkend zal worden en wier uitwerking, wanneer zij ook niet onmiddellijk zichtbaar is, niettemin een feit zijn zal.

Wellicht was nog geen een land zoo hemelsch hulpbehoevend als China. Ik kan het niet helpen, maar ik heb het gevoel, dat de rechten van het Chineesche volk reeds lang aangetast zou geworden zijn, wanneer de Vereenigde Staten van Noord-Amerika niet een zoo waakzame en onbaatzuchtige houding tegenover dit land ingenomen had. Met het grootste bevolkingscijfer van alle landen, is dit land toch ten volste machteloos, ja meer als dat, het schijnt onder een bijzondere vloek te lijden: millioenen zijner inwoners zijn aan het verhongeren.....

Niettegenstaande dezen tegenwoordigen, bejammerenswaardigen toestand, hebben wij noch eenige bewonderenswaardige personen aangetroffen en wij gevoelen de oprechte verwachting, dat in niet langen tijd het Licht des Evangelies de nu heerschende duisternis verdringen zal.

China is een land, hetwelks bevolkingscijfer ongeveer het vierde gedeelte der gezamenlijke aardbevolking bedraagt. Er bevinden zich zoo ongeveer zestig verschillende rassen en stammen, die even zoo vele talen spreken. De geschreven taal heeft 43000 verschillende teekenen, waarvan sommigen een geheele gedachte daarstellen. Het geeft ons een begrip van de moeilijkheid die een ouderling in China te overwinnen heeft.

De Chineezzen hebben een eerwaardige geschiedenis. Hun overleveringen gaan terug tot den torenbouw van Babel, 2200 jaar voor Christus, en het is wel mogelijk, dat zij van West-Azië herwaarts kwamen, ten tijde, als de broeder van Jared met zijn gezelschap gene zijde der oude wereld verliet om naar het land van belofte te trekken.

„Der Stern.”

De geest van het Evangelie.

De geest van het Evangelie voert de menschen tot rechtschapenheid; het leidt hen daarheen, hunne medemenschen lief te hebben en voor hun zaligheid en verhooging te arbeiden; het inspireert hen het goede te doen en niet het kwade, zelfs den schijn van het kwade te mijden, zoo veel te meer de zonde zelf. Dat is inderdaad de geest van het Evangelie, de geest van de werken der laatste dagen en evenzoo de geest, welke degenen bezielt, die het aangenomen hebben. Het doel van deze werken zijn de redding, de verhooging en de eeuwige gelukzaligheid der menschen, beide, zoowel in dit leven als ook in het toekomstige.

JOSEPH F. SMITH.

Aangekomen.

Den 2en Juni arriveerden te Rotterdam de onderlingen Cornelius Zappey en W. Russel-Monson van Utah. Eerstgenoemde is werkzaam gesteld in Rotterdam en laatstgenoemde in Leiden. Vanaf heden zijn er dus weer zendelingen ook te Leiden. Hun adres is: Heeregracht 80a.

Uit ons eigen Zendingsveld.

Maandag 6 Juni werd door conf.-president A. Dalebout een openbare vergadering belegd te Bolnes. De zaal was goed bezet. De sprekers waren ouderlingen Oswald Brainich en A. Dalebout. In de toekomst zullen meerdere vergaderingen aldaar belegd worden.

Conferentië-aankondiging

Den 15, 16 en 17en Juni zal er een belangrijke conferentie te Rotterdam gehouden worden.

Den 15en 's avonds om 8 uur een algemeene priestervergadering.

Den 16en 's middags om 3 uur vergadering voor de zendelingen en 's avonds om 7 uur openbare vergadering St. Jansstraat 15a.

Den 17en 's morgens om 10 uur en 's middags om 2 uur vergadering in de St. Jansstraat 15a en 's avonds om 7 uur in de groote zaal van het Nutsgebouw, Oppert 81.

Allen worden dringend uitgenoodigd deze conferentie bij te wonen.

INHOUD.

<p>De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen . . . Blz. 193</p> <p>De Morgenster der Nederlandsche Zending . . . „ 197</p> <p>President Grant wordt geprezen als verdediger der Joden . . . „ 200</p> <p>Batavier in Zee . . . „ 201</p> <p>Groet aan de leden . . . „ 204</p>	<p>Prediking tot de geesten in de gevangenis Blz. 204</p> <p>China gezegend voor de verkondiging van het Evangelie „ 206</p> <p>De geest van het Evangelie „ 208</p> <p>Aangekomen „ 208</p> <p>Uit ons eigen Zendingsveld „ 208</p> <p>Conferentie-aankondiging . . „ 208</p>
--	--